

אולם השיווק הפרטי הנו, ואף צריך להיות לה-
בא המטרה העיקרית.

תפקידי השיווק העומדים לפנינו מחייבים
מנהיגות ומעוף בשטח שכונה על ידי מי שהוא
„אמנות המכירה שנשתכחה“.

עלינו ללמוד שנית שמכירה יעילה אינה רק
לחץ תעמולתי מוגבר, היא צריכה להיות יותר
משכנעת מאשר סתם הפרחת אימרות מחוכמות
ויותר מושכת מאשר מודעה צבעונית בעתון.

אם משק החלב הגדול והיעיל שלנו יעמוד
באתגר זה, ודעתי היא שהוא אמנם יוכל לעמוד
בזאת, אז תהיה מוצדקת אמנותנו במערכת היי-
צור והשיווק הפרטיות שפיתחנו.

ד"ר אירל באך

רושו של דבר, הגברת היעילות לאורך כל הח-
זית — בעיבוד התוצרת ושיווקה, ממש כשם
שנדרש הדבר בייצור.

כולם מאוחדים בדעה ששיווק תוקפני ופולש
צריך להיות סיסמת היום בחקלאות. משימה זו
מחייבת שיתוף פעולה הדוק בין היצרנים, מעב-
די התוצרת, מפיצי הממשלה.

וודאי שמתם לב לכך שבכוונה תחילה הזכרתי
את הממשלה במקום האחרון. אל לנו לשאת עי-
נינו אל הממשלה לפתור את בעיות השיווק
שלנו. השיווק צריך בראש ובראשונה להיות
נתון בידי היוזמה הפרטית. תפקידה של הממשלה
בשטח זה הוא ביצוע מחקרים, וויסות שיטות,
הענקת שירותים ולסייע בדרך כלל ליוזמה הפר-
טית לבצע את תפקידה על הצד היותר טוב.

„מותר“ כבר לשתות חלב שמן ולאכול חמאה!

גם בוקרים לא מעטים הושפעו מהתיאוריות המודרניות בדבר הסכנה שבצריכת שומן מן החי;
יש זרזים שמציעים אף לכוון את הסלקציה והרבייה לשם ייצור חלב ללא שומן. הננו מביאים להלן
העתק הרשימה שנתפרסמה ב„הארץ“ ביום 7.10.60, כדי להרגיע את עצביהם של בעלי החששות, ולמען
לא יהיו נמהרים בהחלטותיהם ובהצעותיהם לגבי עקרונות הטיפוח. להלן תוכן הרשימה הנ"ל:

הטרומבוזה — והשומן־מן־החי

איש רפואה אנגלי נודע, הכריז בשבוע שעבר, כי התיאוריה הרפואית האומרת, שאכילת כמויות
מופרזות של שומן־מן־החי, גורמת לטרומבוזה של העורקים הכליליים — היא אמונה שאין לה שחר.
סיר ויליאם אוגילבי הגדיר את התיאוריה הזאת כתוצאה של מה שהוא מכנה בשם „הרפואה של
העכבר הלבן“ — כלומר עריכת נסיונות על גבי בעלי חיים תוך הסקת מסקנות לגבי בני־אדם.
במאמר שפירסם בבטאון הרפואי „רופא המשפחה“, כותב סיר ויליאם: „מדעני המעבדות האחראים
לרוב ההצהרות על „השומנים המזיקים“ אינם בבחינת רופאים במובן המעשי של המלה, ויש לשער
שלא יידעו אף להבדיל בין טרומבוזה של העורקים הכליליים לבין כיב־קיבה נקוב, לכשיציגו אותם
לפניהם“.

לדעתו של סיר ויליאם אין הטרומבוזה של העורקים הכליליים באה כתוצאה של תפריט בלתי-
נכון, כי אם בגלל העובדה הפשוטה שהחולים לא עסקו די הצורך בתנועה ובהתעמלות.
סיר ויליאם, בן ה־72, הוא מנתח אנגלי בעל שם ומחבר מספר גדול של ספרים על בעיות רפואיות,
שרבים מהם נעשו נכסי צאן ברזל אצל תלמידי הרפואה.

הוא טוען, כי התיאוריה הקושרת את מחלת העורקים הכליליים עם הצריכה היתרה של שומנים
החלה כנראה עם סקר שנערך לאחר מלחמת העולם השנייה ושהוכיח, כביכול, שהאוכלוסיה הסקאנדינאבית
סבלה הרבה פחות ממחלה זו בתקופת המלחמה מאשר לאחריה. הוא מציין, כי המדענים ייחסו תופעה זו
לעובדה שבמשך המלחמה היתה האספקה של שומנים מן החי מצומצמת ביותר ולא היה מחסור בהם
עוד לאחר המלחמה.

הובא לדפוס ע"י

ב. נ.